

DISPUTATIO IURIDICA
DE APPELLATIONIBVS

Ex utroque Iure selecta:
Quam

SUB PRAESIDIO

CLARISSIMI
CONSULTISSIMI
QUE VIRI DN. IOANNIS
GOEDEI V. A. D. ET IN CELEBER-

RIMA ILLVSTRISS. HASSIAE PRIN-
cipum Academia Marburgensi, Professoris
ordinarij, Praeceptorisq; sui omni
obseruantia colendi.

*Exercitij gratia, ibidem publice in Iurorum Audi-
torio examinandam proponit:*

NICOLAUS VOM HORN.

MARPURGI

Ex officina Typographica Caspari Schefferi,

cl. l. o. x c i x.

X - D T 5

THESIS I.

Vm nihil magis secundum naturam sit quam sui-
ipius rerumq; suarum defensio, nō immerito ap-
pellationum materia, cum & ipsa sit naturalis & i-
nitio consuetudine introducta, postea formata legi-
bus & certa quadam ratione ordinata præ reli-
quis in disquisitionem vocanda venit. Est a. apel-
latio à Iudicis inferioris sententia ad superiore[m]

provocatio a sententiæ latæ iniquitatem arguens b.

a) *proocationem genus, & appellationem, petitionem restitutionis in integrū, reductionem ad arbitrium boni viri &c. species esse testatur insignis practicus Robertus Maranta in suo speculo part. 6. n. 126. & 123. Et idem testantur omnes Theorici & practici, appellationem per proocationem, tanquam genus definiētes. & si interdum alterum pro altero ut in l. 6. 15. de excus. tur. & similibus, assumatur. b) qui finis appellationis precipuus est l. 7. in pr. ff. de appellat.*

II.

Appellatio licet vulgariter à DD. quatuor dividatur speciebus tamen cō solum tempus inter illas differentiā faciat, nos recentiorum & veriorum ponemus divisionem in Iudicalem scilicet & extrajudicalem. b.

a) *Bart. Anton. de S. Georg. & Canonista in Rubr. extr. cod. Baldus veros res facit, intrajudicalem Iudicalem & extrajudicalem l. 1. ff. de appell. b) per text. in C. bona memoria extr. de ap. & C. concertatione de app. in 6. Geil. 1. obs. 120. n. 6. Vultius d. loco. Fern. in process. c. 53. VV. esb. par. b. tit. n. 5. vocamus a. Iudicalem quæ à sententia, extrajudicalem quæ ab actibus & decretis extrajudicialibus interponitur. l. 1. §. solent ff. quando appellat. VV. esb. d. loco cōservationi de app. 6. C. cordi. ced. l. 3. De excus. retrorū. Extrajudiciales a. appellationes non recipiuntur in Camera nisi contra eos, adversus quos immediatam habet iurisdictionem d. n. cent. 1. obs. 43. verb. quid autem Geil. d. obs. n. 1. & seqq. ubi hinc et hoc ad eum est finis quo tanquam ordinarius eius loci Iudex gravamen iudicis ne fiat ordinationi, allegat ad id quoq; text. C. cur. sit Romana §. si vero glos. in d. C. concertationi in verb. gravatum. idē statim Geil. obs. 144. n. 8.*

III.

Præmissa definitione & divisione appellationis, videndū nunc est quibus appellat. beneficium competat: Regulariter a. appellat ille qui condemnatus est vel in iudicio egit

REVERENDIS
ILLVSTRISSIMI PRIN-
CIPIS AC DOMINI

Dn. PHILIPPI SIGISMUNDI, Episcopi Verdenf. &
Osnabrugensis, Ducis Brunsvi. & Lunenburgensis
Consilii dignissimo,

STRENO AC NO-
BILI VIRO

Dn. FRANCISCO Trampen, Praefecto in Sicken, VVol-
pe, & Deponuyve affini.

NEC NON
ILLVSTRISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI,

Dn. MAURITII, Landrgrau. Hassiæ Consiliario, Am-
plissimo, Consultissimoq; viro EBERHARDO
von VVeyhe, I. V. D: Dominis fautoribus suis &
Patronis, has suas Academicarum frugum primitias

In debita observantia testimonium
dicat & consecrat

RESPONDENS.

l. 2. § sed si alius versic. quia in aliena causa ff. quando appellat. l. 1. & l. si cuius. ff. de appell. recip.

IV.

Potest etiam is appellare cuius interest a. vel cui mandatum est b. Item pater vel mater pro filio tanquam coniuncta persona. c. pro eo quoque qui ad supplicium ducitur humanitatis ratione omnis provocans audiri debet. d.

a) l. 1. l. ab executione 4. § alio condemnato ff. de appellat. l. à sententia 5. & l. si p. clusorio 14. ff. eod. tit. l. 2. § sed si alius ff. quando appellat. Soarez. lit. A. n. 215. C. ult. § fin. ut lite pendente in 6. Qui a. pro suo interesse appellare volunt à sententia lata contra principalem, necesse habent causas gravaminis exprimere per text. c. super eo. de offic. deleg. Accedit Geil. 1. obs. 122. n. 5. versic. Tertius casus ubi rationem adfert hanc, quia ubi appellatio interponitur contra regulas Iuris, propter presumptionem doli non aliter admittenda est, quam si expressa causa iustificetur per text. in c. non solent 2. quæst. 6. & d. c. super eo. Vantius d. nullitate tit. quis possit dicere de nullit. n. 23. qualiter a probatur interesse vide apud eundem. Secus vero est si appellacionem interpositam prosequi vel adstipere velit. Geil. pr. edicto loco. Convenienter a. dubitatur an eiusmodi appellatio tertij pro sit principali iam antea victo. quod affirmamus per text. in l. 1. & l. 2. c. si unus ex pluribus. text. in c. si una sententia extr. de appell. Geil. de obs. n. 7. & obs. tot. 172. Petrus Friderus Mindanus. lib. 3. de process. extrah. c. 16. n. 1. Ipse etiam appellatus pro suo interesse si principali cause connexam est appellacioni appellantis adharere potest. text. not. ab. in l. ampliorem C. de appellat. l. 1. & 2. c. si unus ex pluribus. Geil. d. obs. n. 3. Myns. 2. obs. 21. per l. ult. C. hic arg. l. 3. ff. rem vatau haberi. b) l. 1. versic. vel. quib. mandat. ff. de app. recip. c) l. 2. § si quis ff. quando appellat. d) l. non tantum 6. ff. de appell.

V.

Conveniens huic loco quæstio est an procurator primæ instantiæ teneatur appellacionem interponere & sic interpositam prosequi, prius. (a) affirmamus, postèrius (b) negamus.

a) l. Inuitus. C. de procurat. & glos. in d. leg. verb. extendere l. 18. ff. de appellat. l. 9. & io. Cod. eod. text. in C. Non iniuste extr. de app. aut certe denuntiet domino intra decendium, etiam scienti, alias tenetur ad interesse Arg. l. item quaritur § exercitu. ff. locati text. in c. non iniuste de procurat. & i. bid. glos. verb. appellare. Accedit Geil. 1. obs. 139. n. 9. b) Ratio est, quia appellatio quoad prosecutionem est integra, unde procurator è potest pœnitere, & officio renuntiare l. Si quis alicui. § qui suscepit. ff. mandati Sichardus. d. l. Inuitus

n. 4. 5. 6.

n. 4. 5. 6. seq. Accedit Angelus, qui plus dicit, quod nullo modo possit, nisi mandatum hoc exprimat. Neq. etiam cogi potest appellacionem prosequi d. c. non iniuste de procurat. Sichardus d. l. Inuitus. & ibi Barr. Abbas in d. C. non iniuste. Geil. d. obs. n. 11. declarat hoc distinctionis luce, scilicet ut predicta obtineant in appellacionibus à definitiva, ab interlocutoria vero minime. Distinctionis fundam. in Clem. appellanti. de appell. & c. Cordi. de appell. in 6.

VI.

Quod si v. Procurator ex negligentia (nimirum decendium interponendæ appellacionis non servando, aut ob contumaciam scilicet non veniendo) appellacionis remedium perdat, quomodo domino succuratur quæstio est? sententiam in rem iudicatam transire, dominoque nocere docebimus. a. & non aliter nisi actionis via, nimirum mandati, succurri, si est solvendo, b. sin minus concedetur petenti restitutio in integrum. c.

a) Argum. l. cum mandato 23. ff. de minoribus. Sibi enim imputare debet qui talem elegit, atq. propterea cum culpa domini intercedat res iudicata non rescinditur, l. 10. C. de procurat. Procuratoris autem contumacia in iis potissimum nocet, que ad processum spectant, ut notat Geil. 1. obs. 89. n. 3. p. l. unicam ff. si quis Ius dicenti non obtemp. & glos. ibid. Sing. in verbo procuratoris. b) l. si remunerandi 6. § 1. ff. Mandati l. licet 42. § ea obligatio ff. de procurat. Accedit Geil. 1. obs. 89. & 45. nu. 3. & 4. prius enim ordinario, quam extr. ordinario remedio experiendum l. in causa 2. in princip. ff. de minoribus. c) text. in l. 3. § 1. ff. de eo per quem factum erit. Ne quis propter alterius delictum & culpam damno afficiatur & alter lucrum faciat, æquitatis ratione restitutio competit actio. Geil. d. obs. n. 6. idem. 1. obs. 139. n. 9. & obs. 143. n. 6. Sichardus in l. 3. n. 25. & seq. C. quomodo & quando.

VII.

Dubitatum fuit apud Doctores an maritus pro vxore appellare possit? in qua quæstione distinctionem adhibentes affirmatiuam tuentur sententiam, cui & nos subscribimus, ita ut in bonis receptitijs sine mandato quidam cum cautione de rato tamen a in reliquis paraphernalibus & dotalitijs simpliciter possit. b.

a) l. cum rem. 2. & 21. C. de procurat. ubi post. Bart. Sichardus. b) l. fin. C. de pact. convent. Myns. 3. obs. 53. Geil. 1. obs. 133. Huc confer. l. doce. arlam. C. de rei vendic. An autem mulier pro marito appellare possit, negatur per textum l. Quia absente 4. C. de procurat. Nisi pro liberando viro ex carcere, vel v. aletndis aliasq. iustas absentia causas reddendo. l. 3. C. eod. quia coniuncta persona. l. 3. de lib. caus.

A 3. Vifo

VIII.

Vilso qui possint, videndum porro est qui non possint, & primo quidē contumax propter contumaciā damnatus appellan. beneficiū perdit. *a.* convictus & confessus appellationis remedio nō gaudet. *b.* de confesso tantum magis dubitatur. *c.* Neq; illi ad appellationē restabit via, quem statim puniri Reipublicæ interest. *d.* Quiq; triū sententiarum conformium deterioerem reportavit calculum. *e.*

a) l. & post edictum 73. §. fin. ff. de iud. l. Ex consensu; 25. §. fin. ff. de appell. l. 1. & l. abstinendum 4. in fin. C. quorum appell. non recip. l. 1. C. quomodo & quando Iudici senten. prof. Accedit glos. notabilis in clem. 1. De dolo & contum. Vnde cautus esse debet appellatus, ut probet, quod citatus habuerit, notitiam de citatione. Paulus de Cast. in d. l. & post edictum §. sciendum, Hartmannus Hartmanni. 2. obs. 26. n. 2. Neq; obstat contumacia si venerit Iudice adhuc pro Tribunali sedente. l. Divus Antonius 7. in princ. ff. de integ. restit. b) Sponte atq; in Iure l. 2. C. quor. app. non recip. et ibi communiter DD. Couar. pract. quest. 23. n. 5. c) Neq; hic in civili causa audiendus est. l. post rem iudicat. in. ff. de rebus iudicatis. l. qui, sentent. 16. C. de pœnis confessio namq; inducit notorium à quo non conceditur appell. text. in c. cum sit Romana. c. pervenit. c. consuluit. De appell. c. Romana & si autem de appel. in 6. & glos. ibid. in verb. notorie. Nisi rationabilem forte erroris causam daverit, qua iustificet appellationem. arg. l. Generaliter 13. C. de non num. Couarruias pract. quest. 23. n. 5. circa fin. Dissentit Marant. d. loco. n. 292. Confessum a. tantum in crimin. de negatio audiendum petamus. per l. 2. C. quorum appell. non recip. glos. c. cum special. extr. hic. Dissentit Villal. lit. A. n. 114. vulgo DD. per d. c. cum special. §. perro. & c. cum Romana. §. si autem de app. 6. Althus. 2. Jur. iss. 32. alij distinguunt inter Ius civile & canonicū, quos refut. Marant. d. n. 292. aliter Couar. pract. obs. 13. Couar. lit. A. n. 192. quam & ipsam cum munem dicit. Accedit Azott. qua appell. non recip. ubi Dominus Azott. dicit tria requiri nempe ut reſtibus superatus, aliis evidentibus argumentis convictus, voceq; propria sceler confessus sit. cui acced. glos. d. §. sciantem verb. vel de quo. d) l. 16. ff. de appell. l. 2. C. Quor. appell. non recip. et latro insignis Dux factionis. falsus monetarius, raptor virginum, quiq; manifestam violentiam commiserunt. l. 1. in princip. C. de falsis monet. l. 1. c. 296. e) l. unic. C. ne liceat in una eademq; ex. Novel. c. 82. §. probabant. ver. nisi tertio. In Camera a. trium conform. sentent. exceptio non obstat. Myns. 1. obs. 15. Circa hoc non congrue posset, & illud dubium exciteri, si utriq; tinas pro se habeat sententias quis praeferatur? si pro auctore prima fuerit lata, contra potioerem petamus. per ea qua ait Lud. Boudot. ar. De Revij. Concl. 19. n. 21. OF.

IX.

Offert se nunc ex ordine quaestio à quibus appellandum vbi restat. da est Regula ab omnibus regulariter licere tam inferioribus quam superioribus *a.* à principe tamen cum in terris maior non Inveniat, appellandi via reclusa est. *b.*

a) text. in c. omnis c. ad Romanam 2. q. 6. Mar. d. loco. n. 248. b) l. 1. in princip. ff. à quibus appell. non licet. c. Anterorem §. illo 2. q. 6. Mar. d. loco. n. 248. Dissentit Guido pap. qui ab hoc ad Papam catholica superstitione appellandum affirmat.

X.

Illud in dubium venit an. liceat appellare ab arbitris in specie sic dictis negamus.

Per text. express. l. 1. C. de recept. arbitris l. non distinguemus 32. §. cum quidam in fine ff. eod. & glos. in l. In proposito 78. pro socio ratio est quia Iurisdictionem non habent, neq; ex illorum sententia nascitur actio aut exceptio rei iudicata. VVesb. parat. d. t. à quibus appell. non licet. n. 5. Cost. in l. Arbitro ff. Qui satis dare coguntur Menochius de arb. Iud. quest. 70. Vaudus. 1. q. 14. In iis a. qui à iudice, vel statuto dati, vel ex legis necessitate electi sunt (quos Commissarios vocant) Contrarium de Iure verius est. text. in l. ultim. verb. nisi fuerit provocatum, & ibi glos. C. de Iudic. l. 2. à quibus appell. non licet. & de iis intelligenda l. Arbitro 9. & ibi glos. ff. qui satis d. cog. Couar. 2. var. resolut. 12. num. 2. Myns. 4. obs. 68. n. 9. & 10. Geil. 1. obs. 33. in fin. Vaudus pra alleg. loco.

XI.

Illud tamen remedium conquerentibus de iniquitate laudis restat, ut reductionem ad arbitrium boni viri ab illo Iudice corā quo semoto compromisso causa ipsa examinanda foret *a.* petere possint *b.* etiam usq; ad triginta annos. *c.*

a) argum. lib. 2. C. ubi & apud quem l. cum hi 8. §. transactiones 19. ff. de Transactionibus. Couarr. c. 12. n. 1. per l. ult. C. de usur. p. amp. Myns. 2. obser. 16. Geil. 1. obs. 149. dissentiunt Lud. Rom. Consil. 265. Matt. de Afflic. VVesb. idem Barotus & alij qui coram Iudice laudantis, ad instar appellationis, reductionem petendam dicunt. b) Geil. 1. obs. 1. n. 49. VVesb. par. de appell. n. 8. & reliqui pra allegati. Dici enim requirit inesse. c) Geil. dict. obs. 150. n. 2. quia Ius petendi est personale & per consequens non praescribitur nisi spatio 30 annorum per text. in l. sicut C. de praescript. 30. vel 40. annorum, & hanc. ibid. communem dicit. Mar. de appell. n. 224. Ad fine remedium est exceptio doli l. Si libertus ita. ff. de oper. lib. vaudus. 1. q. 14. n. 6.

XII.

An autem à iudice reductionis confirmante vel retractante laudum salua sit appellatio, variant mirifice Doctores, nos affirmativam defendemus.

Ratio est quia in omnibus causis tam criminalibus quam civilibus appellatio permessa est nisi expresse prohibita reperitur text. in l. & in maioribus C. de appell. confer. l. Nam quod liquida § fin. ff. de pen. legata. Geil. 1. obs. 149. Couarr. c. 12. n. 3. & 5. Bald. in l. vnic. C. ne lic. in una ead. cause prouoc. dissentit Bart. in l. 1. ff. de legat. 2. illud postremo addendum iure Canonico ab omni arbitrio appellari. Trent. de appell. thes. 4. lit. g. Soer. lit. A. n. 232. glos. in C. à iudice 2. q. 6. & in C. Quintanallis de Iure iurando.

XIII.

Similiter dubitatur apud Doctores an a Iudice qui multam irrogauit adpellatur? nos quod liceat affirmamus.

l. 25. C. de appell. l. si qua pena 244. ff. de V. S. Mysf. 3. obs. 43. per l. & in maiorib. C. de appell. est enim degere permissum VVurmbf. 1. obs. 22. mihi fol. 274.

XIII.

A Iudice qui datus est à Principe sub hac clausula, remota appellatione non appellari indubitati iuris est a. an v. hoc distinctionem recipiat non æque constar, nos de frivola & frustratoria appellatione clausulam accipiamus a. a. tuebimur. b.

a) l. 1. § 4. ff. de quib. app. non licet. VV est b. i. n. 3. c. pastoralis & ibi gloss. de appell. Mar. de loco n. 336. Mysf. 1. obs. 3. b) Geil. 1. obs. 33. n. 5. vbi eiusmodi clausulae strictè accipiendas docet de leuibus non grauib. et ponderosis. text. in c. ex parte 13. de offic. deleg. vbi glos. mag. Dissentit. Mysf. 1. obs. 3. in fine quia clausulam frustratoriam fore dicit. diff. Vig. lib. 2. obs. Cam. cap. 17. excep. 11. Repl. 2. minore controversia caret illa quæstio an hac clausula sit extendenda in præiudicium tertii quod negamus text. in c. super eod. & ibi gloss. in verb. intentionis de offic. deleg. & in l. ex facto ff. de vulg. & pup. text. in l. nec autus C. de Emancip. lib. DD. in l. fin. C. Si contra ius ac vil. publ. Couarr. pract. quæst. cap. 15. n. 2. vers. si ad amissionem vbi dicit quod rescriptum principis non porrigat vim suam & effectum nisi in hos quibus datum est & quorum sit mentio. l. 1. ff. de const. princip. Cosalius l. 3. ff. de const. princip.

XV.

Illud etiam in controversiam venit, an principes, comites & alij status in perijne ab illorum sententijs ad imperatorem appelletur, præscriptione acquirere possint, quod negamus. Mysf. 1. obs. 14. Geil.

Geil. 1. obs. 137. n. 12. Doctores communitur in l. omnes populi. 9. ff. de Iustic. & iure vbi Bart. Couarr. in relect. c. possessor malæ fidei lib. 6. rest. 2. § 2. n. 8. tom. 1. quamuis ab electoribus prohibita appellatio aurea bulla Caroli 4. pag. 7. tamen præter Saponem & Brandenburgicum consuetudo contrarium inuenit, teste Mynlingero. 5. obser. 38.

XVI.

Descendendum nunc est ad eum huius materiæ locum, qui agit de causis vt vocant appellabilibus, vbi regula tenenda est ab omni causa tam maiori quam minori provocandi beneficii restare.

l. 20. C. hic Maranta d. tit. n. 326. per d. leg. 20. l. 14. C. eod. l. 3. de pen. dummodo causa sit summa appellabilis nempe decem librarum auri Novel. 23 cap. 3. ibiq. Cuiac. Similiter ordinatio Camera Imp. vetat nisi a 50. aureis Rhemanos appellare p. 2. tit. 28. § vnd sonderlich satz. en. Acced. Mysf. 3. obs. 89. et 5. obs. 83. quod postea redactum est ad 150 in Comitibus Spyrensib. 15. 70. § als vvir idem auch. Ciff. in addit. ad d. tr. 28. § vnd sonderlich Mysf. d. obs. 83. & 6. obs. 15. Geil. 1. obs. 123. hæc summa p. cumulatione consumm. cū sorte estimari potest. l. Si idem cū eodem ff. de Iurisd. Et. Iud. l. Si qui separatim 10. § 1. ff. de app. l. fin. § fin. C. de appell. Geil. d. loco n. 3. Mysf. d. obs. 83. n. 5. In quibusdam tamē causis harum summarum ratio non habetur. Ord. Cam. de p. 2. lit. 28. § vnd sonderlich vers. doch sollen hürin. Reces. Spirense. 15 70. vvas aber vnablosge. Geil. d. obs. 123. n. 5. 6. & seqq.

XVII.

Ab Interlocutoria iure civili non appellatur a. nisi vim definitivam obtineat b. vel grauamen inferat irreparabile c.

a) l. ante sententia tempus 7. C. quor. app. non recip. l. eos qui b. § super his C. de appellat. b) l. 7. § 2. vers. permittitur ff. de Minoribus Speculat. hic. Ord. Cam. p. 3. tit. 29. § vnd sov. an. Itē part. 2. tit. 8. § vnd so vern. Mysf. 3. obs. 88. ubi interlocutoriam definitive vim habere dicit, nempe quando definit vnum articulum substantialem causæ principalis, & ita adfert vel parit præiudicium super toto negotio. Concordat Geil. 1. obs. 130. n. 6. Maranta part. 6. tit. de sententia n. 22. c.) text. in l. 2. C. de Episcop. audient. Ad stipulatur Ord. Cam. part. 2. tit. 29. § 4. & tit. 38. § fin. Geil. 1. obs. 129. Pinel. d. leg. 2. C. de rescin. vendit. p. 2. c. 1. n. 27.

XVIII.

In causis feudalibus appellationem licitam esse extra controversiam est a. verum apud quem iudicem non æque expeditum est, nos iis subscribimus, qui dicunt tam à paribus curiæ quam à Domino appellari

pellati proximum superiorem dominum mediatum b. Si is v. non est tunc appellabitur Dominus tribunalis & sic ordinarius. c.

a) per c. vlt. tt. Quo temp. mil. invest. pet. deb. Accedit Nic. Vigelius Methodo feudalic. 3. Quest. 3. reg. 31. b) Myns. 5. obs. 5. Quia idem servabitur ordo qui in iure communi vt gradatim appelletur. Geil. 2. obs. 156. n. 3. Duar. C. 21. n. 1. eod. Geil. 1. obs. 1. n. 55. Dicit ab eorū sententiis licite appellari ad Cameram, si intermedium non habeat per text. d. l. Iuris ordinem C. de Iurisd. om. iud. & C. cū sit generale extr. de foro cōpetent. c) Myns. d. obs. 15. Vult. de feud. lib. 2. c. vlt. n. 4. Rosenthal. c. 12. Conclus. 74. addens in margine sub. lit. C. id videri dicendum ne quilibet res suas in feudando Iurisdic. sua privet dominum territorii. Canonista in C. ceterum vbi Panort. & Innocentius, Nisi consuetudine aliter statutum sit, praelegati omnes.

XIX.

Quæritur an à sententia, per quam hæres testamento institutus in bonorum possessionem mittitur, appellari possit? negamus.

Arg. l. vlt. ff. de app. recip. facit. l. Quisquis. 6. C. Quor. appell. non recip. C. uar. pract. quest. 23. n. 8.

XX.

An à Tutoris datione licite appelletur non vsquequaq; manifestum est, nos primo excusationem proponendam, quæ si rejiciatur, tum appellationi locum super fore tuebimur.

Per text. §. Qui autem se excus. volunt inst. de excus. l. scire 13. l. Gaius 16 ff. de excus. et l. Quinquaginta 6. l. Tutores 18. C. d. tt. Cuiac. lib. 9. obs. 35. dist. sentit à seipso in l. 4. ff. de excus. VVes. bec. ad d. §. Inst. in verb. non appellant.

XXI.

Patitur etiam hoc controversiam an & quomodo in causa alimentorum appelletur? nos rectius eos opinari existimamus qui à sententia contra alimentarium lata appellationem concedunt, rei v. Iudicatae suspensionem negant. In primis, si pars appellatoria in ops fit & de percipiendis agatur.

Arg. leg. & in maioris. 20. de app. Fachinus lib. 1. controvers. Iuris. c. 77. late & eleganter Martinus Colerus in tract. De alimentis lib. 3. c. 15. facit huc text. l. ult. ff. de appell.

XXII.

In disquisitione & illud venit an à sententia sortis seu Fortunæ appelletur? negativæ subscribimus. a. nisi sortis infelicitas intolerabili-

rabile adferat gravamen tum sententiam per Restitutionis viam in integrum reformandam putamus. b.

a) DD. communiter in l. vlt. in pr. C. Com. de leg. Marant. a. de appel. n. 2 57. et seq. Schneidvveim in inst. de legat. Soptionis 23. n. 4. Soris enim in hoc mundo (vt magistraliter Senec.) non habet superiorem eiusq; deus est Deus ipse. b) argi l. maioribus & ibi Bald. C. Com. vtriusq; iud. Schneidvveim in inst. ad tt. de Alti-onibus §. quadam in act. familia ercisc. n. 66.

XXIII.

Controversia non caret & hæc quæstio an liceat appellare à ea sententia qua pronuntiatur sententiam exequendam? Affirmamus.

Arg. l. et. in maioribus 20. C. de appel. Fachinus lib. 1. controvers. c. 74. Myns. 3. obs. 32. Ratio assignari potest illa, quia in l. ab executore 4. ff. de appel. dicitur ab executione appellandum, cum a. fieri possit ut & hic iudex cognoscendo perperam contra ius litigatoris pronuntiet, sententiam eius appellabilem esse concludit Fachinus. de loco.

XXIV.

A sententia notorie nulla, cum ipso iure corruat appellare super vacuum est, a. in dubio a. nullitas appellationi per alternatiuam coniungi potest b. Illud potissimum in disquisitione venit, an omisso appellationis beneficio adhuc de nullitate principaliter agere liceat licere ad 30. annos tuebimur. c.

a) toto tt. ff. qua sententia sine app. rescindantur. DD. communiter in l. si expressim. 9. de appel. adeoq; a. talis sententia ex sanguis & enervata est ut super nullitate notoria pronuntietur etiam parte non petente nec lite contestata. Myns. 1. obs. 20. ubi allegat Causistas in c. dilecti de appell. Hieronimus Schurff. consil. 60. n. 9. & 10. cent. 1. Geil. 1. obs. 127. n. 2. item obs. 77. n. 5. b) VVes. b. in para. hic n. 8. facit C. constitutus. 8. de in Integ. restit. Myns. obs. 63 in hunc ferme modum, sententiam nullam dico aut si qua est apello. c) text. in c. licet. 14. in fine de sentent. excom. in 6. Geil. 1. obs. 127. n. 8. & obs. 135. n. 4. Myns. 2. obs. 77. n. 5. idem obs. 63. n. 6. & 7. cent. 4. Couarr. pract. quest. 24. n. 8.

XXV.

Appellandum porro est gradatim non omisso medio, ab inferiore per intermedios ad superiorem a. à delegato ad delegantem b. ab eo cui mandata est Iurisdic. ad superiorem mandantis. c.

a) l. Imperatores. 25. in pr. ff. de appel. No. 17. c. 3. in fine exemp. ponit. l. addictas 29. §. ea conditione C. de appell. ideoq; si mittatur medius potest remitti appellat. d. l. 21. Acced. Ord. Cam. par. 2. tt. 29. pr. Myns. 1. obs. 67. Geil. 1. obs.

119. n. 2. arg. l. Nemo C. de Iurisd. om. iud. quia Iurisdictiones non debent confundi. gloss. ibid. cum verb. auxilium. Nisi ex iustis causis mediatu iudex evitetur. Myns. & Geil. dictis locis & hoc iure civili iure v. Canonico omisso medio ad Papam appellari potest. C. in Metropolitana 2. q. 7. b) l. 32. § hac si appellatio concord. l. 1. in prin. ff. quis à quo app. c) d. l. 1. in pr. exemplo vicarij seu substituti à quo non appellatur ad substituentem d. l. 1. § ab eo.

XXVI.

Appellatur. vel viva voce vel in scriptis, viva voce apud acta incontinenti a. ex interuallo v. in scriptis b.

a) l. 2. & l. a. sententia 5. § su. ff. de appell. l. litigatoribus 14. C. 20d. it. in. continenti ita accipimus dum iudex adhuc pro tribunali sedet nec ad alium actum diuerterit, licet hoc toto die duret, Myns. 1. obs. 83. Acta v. intelligimus e. ius iudicis qui promittit av. VVesb. par. h. n. 9. Licet ex Consuetudine alij § 2. iustis de causis coram notario & testibus hoc fieri possit. Myns. 4. obs. 44. & seq. Baptist. a villalob. l. a. n. 125. Soar. l. A. n. 209. Ab interlocutorijs vero vel extra iudicialibus semper in scriptis appellandum est per text. c. cordi in 6. h. it. Iustificanda enim est ex iisdem actis gloss. in d. c. cordi in verb. Interlocutoria Mar. n. 125. cum seqq. VVesb. par. h. n. 9. in definitivis non est opus gratiaminis causas exprimere, sed sufficit dicere, appello, text. expref. in l. 2. ff. de app. nisi forte tertius appellat. Geil. 1. obs. 122. n. 5. vers. tertius casus. In quibusdam regionibus vt Bavaria & VVurtembergica consuetudo obtinuit ut ab omnibus sententijs ex interuallo in scriptis appelletur teste Myns. obs. 66. & 4. obs. 45. allegans autē eiusmodi consuetudinem probabit eā Mins. d. loco. Zoetiā casu ab interlocutorijs in scriptis appellabitur quando vim definitiva obtinēt Mins. de obs. in pr. b) l. 28. C. hic & talis libellus appellatorius porrigitur Iudici in iudicio vel extra iud. secū. ord. Cā. Corā Notario & testibus in scriptis est appellandum Myns. 1. obs. 65. eiusmodi a. appellationem non opus est iudici insinuari Myns. per ord. Cam. p. 2. tit. 29. vnd so von bey vrtheilen. quamvis iure com. necessaria sit insinuatio. clem. causam 3. de elect. Si a. appellari quis primo viva voce & postea in scriptis ea quam vult valet. Myns. 1. obs. 7. c. r. 2. obs. 61.

VXVII.

Pendente appellatione nihil est innouandū & si quid attentatū est hoc ante cognitionem principalis negotij revocandum est.

L. unic. ff. nihil Innouari app. interpos. l. si ut proponis. 3. C. quando provoc. non est necesse. nisi forte ab interlocutoria fuerit appellatum tunc quia domū cessabit executio cum approbata fuit & inhibicio facta. C. non solū in 6. de app. gl. in clem. 2. ut sit pendens. Attentata a. debent revocari ante omnia ad instantiam

tiā appellantis, vel eius in cuius praeiudicium appellatum est antequam cognoscatur an appellatio iusta vel iniusta. gloss. in d. clem. verb. ante omnia. Secus est in appellatione ab interlocutoria, ibi enim cognoscitur prius de meritis quam revocetur, quod attentatum est. d. gloss. ibid. c. v. emittas. extr. de Iure Iur. & ibi gloss. in verb. post. ipsam. Myns. 1. obs. 26. Geil. 1. obs. 146. & procedit hoc, nisi attentata altiore requirant Indaginem, nec in continenti probari queant, hoc enim casu attentatorum causa principalem non suspendit, sed utramq; simul prosequi oportet. arg. text. in l. si constiterit C. fin. regum. Geil. 1. obs. 146. ord. Camer. part. 31. tit. 3. § 14. Occurrit hic & illud dubium, an, si Iudex appellationis statim revocet attentata, & postea pronuntiet, male appellatum, illa revocata resumant vigorem ipso Iure? Respondemus quod non gloss. in c. non solum in verb. reducendum in 6.

XXVIII.

Quisnam in causa attentatorum sit Iudex competens, horum occasione quotidiana emergit quaestio? Eum competentem defendemus qui de appell. cogniturus est.

Per text. c. 5. 4. ibi nam ad offic. extr. de appell. arg. l. 2. ff. Iurisd. om. Iud.

XXIX.

Querenti, an sententia super attentatis lata, interlocutoria sit affirmativa respondemus.

VVesb. par. ff. de re Iudic. n. 4. Myns. 3. obs. 88. n. 3.

XXX.

Cum attentata duplici via retractentur, una ordinaria, altera extra ordinaria a suppullulat hic dubium an relicta via ordinaria possit transiliri ad extra ordinariam affirmantis Herculani sententiam sequimur:

a) Herc. h. 2. c. illum. l. § 1. & c. l. 4. n. 10. & n. 16. Geil. 1. obs. 146. n. 6. Ord. Cam. p. 3. tit. 35. § vnd vvel bishero 14. b) h. c. II. n. I. in fin. & c. l. 7. n. 14. Arg. l. 3. ff. de test. militis.

XXXI.

Appellatio reducit causam ad tempus litis contestatae a. ideoq; exceptiones procuratoriae & similes si in prima instantia non fuerint oppositae, non habent locum in appellationis instantia b. eadem de causa nec libellus appellationis a primo mutari potest. c.

a) Litis demum 13. C. de procurat. ubi Bald. hunc textum singularem ad hoc dicit nec alibi in iure reperiri. Scharius d. l. 13. n. 12. Al. in 3. verb. emendari C. de Edendo. VVesb. hic n. 10. b) Arg. d. l. 13. nec obs. l. per hanc C. de

*Temp. appell. Nisi forte interueniat nouus Procurator qui litem contestari ve-
lit exceptio procuratoria potest obici & à iudice acceptari Doctores & præcipue
Bartolus in l. 2. C. de conforti eius. n. litis, quia quæ de nouo emergunt nouo
indigent remedio Sicard. d. l. n. 5. c.) Sicard. d. l. 13. n. 14. ratio est quia debet
ut hoc fieri ante litem contestationem.*

XXXII.

Tempora porro appellationum quatuor distinguuntur primū
interponendæ appellationis, secundum petendi apostolos, Tertium
præsentandi se coram iudice ad quem, quartum appellationis pro-
sequendæ. a. Primum a tempore interponendæ appellationis olim
erat biduum & triduum b. hodie vero biduum & triduum indistin-
cte in decendum mutatum est. c.

a) *VVesb. par. tr. quando appell. n. 1. b) l. eos quib. § penult. C. de appell. l.
1. § in propria ff. quando appell. confer huc. l. 2. totā ff. eod. tit. l. qui suspectum 20.
in pr. ff. de appell. & in l. intra triduum 3. ff. de appell. recip. c.) Auth. Hodie C. hic
Geil. 1. obs. 139. n. 1. Mar. p. 6. n. 242. Ordin. Cam. part. 2. tit. 29. § 2. Quæ a. d. z
tempore quo biduum vel triduum currere incipiebat iure antiquo statuta sunt,
ad ius nouum decem dierū transferri possunt. Biduum a. & triduum currere in-
cipiebat à die lata sententia. l. 1. § biduum ff. quando appell. c. præterea requisiti,
40. de appell. & gloss. ibi in verb. impedire. Decendium a. est vile à principio
licet continuum in progressu, ita ut currat de momento in momentum gloss.
in c. concertationi in verb. sciverit. Mar. d. l. n. 105. item 204. text. in c. quoad
consultationem de sent. & re iudic. gloss. in clem. sicut appellationem de appel.
in verb. a. die hinc non currit ignorantia & absentia sicut nec illi qui potestatem
provocandi non habet text. in l. 1. § dies & § ult. ff. quando appell. Myns. 2.
obs. 2. Geil. d. loc. n. 7. dissentit Mindanus c. 8. hoc autem decendium nec par-
tium conventionem Mins. 2. obs. 68. Geil. 1. obs. 139. n. 6. nec à iudice prorogari po-
test. Ord. Cam. p. 2. tit. 29. § 3. so sollen auch Acced. Mins. 3. obs. 11. in fine. In gra-
uamine tamen successiuo quamdiu illud durat sine vlla temporis definitione ius
appellandi durat. Mar. ant. d. loc. n. 216. VVesb. par. tr. quando appell. 3.*

XXXIII.

Secundum tempus appellationis est triginta dierum spatium ex
die sententiæ definitum a. intra quod Apostoli sunt petendi b.
alias obstat præscriptio & appellationi renuntiatum intelligitur. a
e) l. Iudicibus C. de appel. VVesb. Consil. 1. n. 10. Clem. Quamvis rigor. de
appellat. Friderus lib. 1. c. 7. n. 8. & hi dies sunt continui per gloss. c. non solum
verbo dicendum de ap. b. & gloss. l. 1. § dies ff. quando appell. Myns. 4. obs. 37. c.)
dicta

*dicto c. quamvis rigor Myns. 4. obs. 36. Mar. d. appell. n. 220. sunt a. apostoli (vid
go abscheides briffe) litera dimissoria quas iudex a quo appellatur tradit ap-
pellanti deferendos iudici ad quem, ut ita iudex ad quem, qui finis est pleni-
de causa negotio instruat l. 106. ff. d. V. S. vbi Godaus n. 4. confer l. vnicam ff.
de libellis dimissoris tex. in c. Cord. de app. in 6. C. vt super de app. ibid. & ibi
gl. in verb. causa. sunt a. petendi sapius & instanter. d. c. quævis rigor. si iudex
apostolos dare negauerit non id obest appellati l. vnic. ff. de lib. dimiss. sed cõpetit
eo nomine querela de qua l. S. app. 31. C. d. app. ex novella a. ordinatione Ca-
mera Imperij p. 2. tit. 30. requisitio Apostolorū prorsus nõ est necessaria, sed omit-
ti Impunè potest vnde loco apostolorum vulgo causa acta transmittuntur teste
Godæo in d. l. n. 5.*

XXXIV.

Tertiū tempus præsentandæ appell. est in arbitrio Iudicis à quo.
Gl. in l. præses C. de app. p. l. 1. de Iure deliberandi. c. personas de app. vbi gl.
in verb. tu eisdem VVesb. par. quando appell. sit n. 5. Nisi forte à statuto vel iudice
certū tēpus definitū sic illud observādū nec tēpus statuti iudex potest prorogare
quævis arctare. text. in c. ad hac de app. itē c. personas eod. & c. oblata eod. vbi
evidenter. Myns. 2. obs. 68. & 3. obs. 11. Geil. 1. obs. 39. vbi communē testatur. In
ord. Cam. p. 2. tit. 30. § vnde aber & § vnd so also. sex menses ad intro ducē-
dā cõstituti sunt, quocitatio extrahi & ate finē illorū re. p. ducidebet. Geil. 1. obs.
140. n. 3. quo amiss. appellatio cõsetur deserta. l. 2. C. d. tēp. ap. text. in p. allegatis
capitib. Geil. d. loc. tēpus porro present. appell. siue legis siue hominis incipit currere
a die appell. interposita text. in Authent. Si qui C. d. tēp. & repa. ap. text. in Clē.
Sicut appell. de app. gl. ibi in verb. à die text. in Clem. quamvis. eod.

XXXV.

Quartū appell. tēpus est de prosequēda appell. quod hodie, siue
appell. Iudicialis siue extraiudicialis, siue à definitiva siue ab interlo-
cutiora, est, annus, & ex iusta causa biennium.
Authent. Si qui C. d. temp. & repar. ap. l. fin. § illud C. eod. Geil. 1. obs. 141. quo
tempore decurso appell. censetur relicta & sententia transit in rē iudicatā p. præ-
allegatos text. tex. in c. oblata § licet igitur & in C. cū sit Rom. extr. de ap. text.
in clem. sicut d. ap. Tempus à terminandæ appellationis incipit currere à tēpore
appellationis interpositæ. text. d. clem. & ibi gl. magna in verbo à die. Nisi à fu-
turo grauamine appelletur, hoc enim casu currit à die illati grauaminis. d. clē.
& gloss. in verbo à futuro. p. c. cum nobis & c. auditis de appell. Geil. 1. obser.
141. prædictū tempus non currit de momento in momentū Geil. In Camera huius-
modi fatalia appellationis prosequendæ non currunt propter causarum multi-
tudinem Geil. d. obs. n. 7. & 8. Roding. in Pandect. Cam. tit. 26. m. 1.

XXXVI.

Nunc de Adiunctis officiis: Iudex appellationē non denegabit: sed recipiet a si fecus fecerit eo nomine quarela competit. b

a) *l. Imp. Alex. 25. ff. de app. l. eos qui 6. in princ. C. cod. b) l. si appellationē 31. C. de app. l. si cuius 5. §. fin. ff. de app. recip. Nisi forte iusta de causa appellationi non detulerit. l. Sciendum 6. §. cum quo 2. ff. de appell. recip.*

XXXVII.

Iudex appellationis ad instantiam appellantis inhibitionem cum citationem decernet.

Text. in c. non solum vert. in C. Rom. §. si vero cum §. seq. de app. in 6. DD. ib. Geil. 1. obs. 144. n. 1. Myns. 3. obs. 87. Inhibitio a. decerni debet cū causa cognitione ita ut cognoscatur primū de devolutionis veritate antequā ad Iurisd. officii procedatur d. c. Rom. §. si vero 2. gl. ib. de app. in 6. Accedit Myns. & Geil. d. loco, in quibus casibus inhibitio decernenda vide apud eosdem d. locis.

XXXVIII.

Iudex appellationis ab interlocutoria potest volentib. partib. amisso appellationis articulo, in causa principali procedere.

Per tex. expres. in c. Cord. de app. in 6. Geil. 1. obs. 136. nota dis. Myns. 3. obs. 79

XXXIX.

Si appellans obtinuerit executio facta revocanda est, & quod solutum est restituendum.

l. cū ex causa. II. ff. de app. Novell. c. 119. §. aliud in fin. Geil. 1. obs. 127. in fin.

XL.

Postremo loco cōmodissimè queritur, uter Iudicū sententiam appellationis executioni mandare debeat? que difficultas distinctione explicanda, ita ut quando Iudex appel. priorē sent. confirmet (pronuntiando male appellatū & bene iudicatū) eundē non modo causæ principalis, sed etiā expensarū omniū instantiarū, executionē habere a Eo a. casu quo deserta vel non devoluta pronuntietur, Iudici à quo executionem competere, asserimus. b

a) *text. in l. precipimus. 32. §. in his ibi officiis eorum. C. de app. Ord. Cam. 3. t. 50. §. Dieveil auch zun. eit. n. b.) Ord. Cam. d. 11. 50. §. vvo aber appellationes. Geil. 1. obser. 113. num. 14. Myns. 3. obs. 94.*

COROLL: Iudex in iudicando sequetur Acta & allegata non conscientiam

2. Mulierem præferri omnibus Creditoribus in bonis mariti etiā expressam hyp. anteriore (vulgo siegel vnd brieffe) habētibus cū Myns. contra Geil. affirmamus.